

11th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்கையில் மாறுதல் உண்டா? ஏனென்றால் இரண்டு தினங்களாக பத்திரிகைகளில் வெளிவரக்கூடிய செய்திகளில் அதைப்பற்றி சந்தேகத்திற்கு இடமிருக்கிறது. தெளிவுப்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Before the Hon. Minister replies to the point raised by the hon. Member, I must tell the House that Dr. Menon and some of the Members coming from Mangalore represented to me that they find it very difficult to follow Tamil speeches of Hon. Ministers. In this connection, I also sent a note to Hon. Ministers.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I will explain 9-40 a.m.
the present position in English so that the hon. Members from Malabar and South Kanara may follow it. There is absolutely no change in the policy as far as the language problem is concerned. The questions which are put in Tamil will be answered in Tamil if the Hon. Minister concerned knows Tamil. In respect of replies to debates if the Hon. Minister concerned feels that the subject concerns mainly the Tamil area or if he feels that he will be able to express himself better in the Tamil language, the reply will be made in Tamil. This is the policy which we are adopting and there has been absolutely no change in it. I am sorry that there should have been some versions published in the newspapers for which there is absolutely no basis whatsoever.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, I thank the Hon. the Minister for Finance for the very fair compromise that he has suggested.”

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION—cont.

MR. SPEAKER :—“ I have allowed two hours for Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration. Yesterday, we had taken only half an hour for this Demand. So, I will allot an hour and a half to-day for this Demand and it will come to a close at about 11 o'clock. I will call upon the Hon. the Minister for Revenue to reply to the debate at about 10-40 a.m. To-day being Friday, the House will rise at 1 p.m. Instead of assembling again at 3 p.m. we will assemble at 2-30 p.m. and we can finish our work by 6-30 p.m. as I have allotted 6 hours for Demand XXII—Harijan Uplift. I hope this will be acceptable to all and those who have got to attend the party meeting will also be facilitated by this arrangement.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand and to oppose the Cut Motions. I am fully aware of the fact that the sales tax is an unpopular tax but however unpopular a tax may be, its unpopularity is something different

[Sri T. Ananta Pai] [11th March 1955]

from the tax being desirable from the point of view of the exchequer. After all, as is well-known to the House, the sales tax was introduced in this State when it lost the excise revenue as a result of prohibition. Many have often remarked whether it was wise for the State to give up excise revenue and prefer sales tax. Sir, the excise revenue was collected, though it amounted to a very large sum, from a class of people who could not possibly afford this sacrifice from their individual income. They had unfortunately fallen a victim to the habit of drinking. For the State also, to carry on temperance propaganda on the one hand and, at the same time, to raise revenue out of and to have a vested interest in the evil of drinking was something which could not be reconciled. Therefore, it was necessary for the State to give up the excise revenue.

“ You will remember, Sir, that this excise revenue was collected from a class of people who could not afford it and if they could be weaned away from the drink habit this money would be available for the amelioration of the conditions of their families. To what extent prohibition has succeeded in doing so is an entirely different matter. But, at the same time, we must also remember that while the sales tax came in place of the excise revenue in this State, there are many other States where they collect the excise revenue as well as sales tax. Let me therefore remind the people who now hate the sales tax as a necessary nuisance in place of the excise revenue that, in case prohibition in this State is repealed, they would perhaps have to pay both the sales tax as well as the excise revenue and I do not think that many are interested in having both the sales tax as well as the excise revenue. Many are of the opinion that the sales tax should go and that it should be substituted by the excise revenue. After all we must remember that the incidence of sales tax, though it is collected from poor people also, is not so much because it is so well spread. Therefore, however undesirable the sales tax may be from the point of view of incidence it is much better than the excise revenue which it has replaced. In this State sales tax has become the mainstay of the taxation system.

“ I know the sales tax is unpopular and those who had gone through the recommendations of the Taxation Enquiry Committee would have observed that the Commission had stated that at least in the future the Governments must insist that in the bills the sales tax is not shown separately. Why is it that this tax is so unpopular? It is because it is the consumer who has got to pay the tax on every transaction. At every stage he is called upon to pay sales tax whilst in regard to other types of taxation they are either collected annually, half-yearly or quarterly so that the painful aspect of paying the tax is forgotten. Every time one pays sales tax he is reminded of the fact that it is a harsh tax which he should evade if it is possible to do so.

11th March 1955] [Sri T. Ananta Pai]

“ Sir, the Hon. the Minister for Finance would have heard during the general discussion on the Budget and during the discussion on the Demands several requests being made by every section of the House that this scheme or that scheme should be taken up. But, at the same time, it was also pointed out that the people were being taxed too much and that the taxes should be reduced. I do not think the Hon. the Minister for Finance can do any kind of a conjuring trick and produce out of his hat the finances for carrying on the administration of the State and at the same time try to meet the demands made from the various constituencies for the basic requirements of the people which could not wait.

“ Under these circumstances, the question now arises, whether everything is quite all right with the taxation system as it exists at present. Very probably the hands of the Hon. the Minister for Revenue have been strengthened by the recommendations of the Taxation Enquiry Commission which appear to have given a certificate that the levy of a multi-point tax was quite good and that it was not desirable to have a single point taxation though at the same time the Commission said that for dealers at a higher level this tax should be combined with a single point tax. But, we must remember that the recommendations of the Taxation Enquiry Commission have been made only with the objective of trying to help the State to find the finances necessary to meet the plans and programmes of the future. I do not think that the Taxation Enquiry Commission would have gone into every detail as to state how far and to what extent this system of taxation is successful or very desirable. I am not looking at sales tax purely from the point of view of finding revenue for the State. Many people want that certain articles should be exempted from this tax. Many want that this multi-point system should be replaced by a single point system. They must remember that it is not so much the desirability or otherwise of having this tax that matters as the necessity to collect about nine crores of rupees which the sales tax has been bringing in. If the collection of this amount could be assured, then I do not think the Government would have any objection to bringing in any kind of change in the method of levying this tax or in the manner of its collection. This tax being the mainstay of the tax structure of this State, what is absolutely necessary is that nothing should be done which would make the State feel that it is running a risk of losing the revenue from this tax. It is here that the hon. Members must try to point out how the State would not lose anything by the changes that they want to make in the structure of this tax. Of course, it will be said that at present there is large scale evasion. I know that there is large scale evasion and perhaps if the tax due is collected in full, we would be getting Rs. 15 or Rs. 16 crores not Rs. 9 crores. Every merchant now says that out of necessity he has to evade this tax because an honest merchant could not carry on his trade whilst there are others in the market who evade this tax

[Sri T. Ananta Pai] [11th March 1955]

9-50
a.m.

and are thus able to sell their goods at a cheaper rate. These are things which have got to be looked into. This question of avoidance of tax is prevalent not only in this country but it is prevalent even in a country with a highly developed economy like America where the purchase tax is in force. The sellers there ask the consumers to state whether they would like to have the sale transacted with or without a cash memo. If transactions are put through in this manner, it will inevitably result in the State losing a considerable portion of the revenue. Under these circumstances, I suggest to the Government that instead of accepting the recommendations of the Finance Commission, the Government must appoint a separate Sales Tax Enquiry Committee in this State."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I know whether the hon. Member is referring to the Finance Commission or the Taxation Enquiry Commission? "

SRI T. ANANTA PAI :—" To the Taxation Enquiry Commission, Sir. I suggest that a separate Taxation Enquiry Committee must be appointed in this State to enquire into the working of Sales Tax, and to recommend whether this tax should be levied at a single point and if so at what rate or whether it should be collected at different points as is being done now, etc. I also suggest taking a few items and levying single point tax just to see how it would work from the point of revenue.

" In conclusion, I would like to appeal to the Hon. Minister to see that all tax-payers—merchants who pay this tax—are treated better. They must all be treated as gentlemen until the contrary is proved. There are lot of complaints of harassment, and I hope that the Government will look into the matter."

(Temporary Chairman Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Chairman, I rise to support the cut-motion moved by hon. Member Sri K. T. Raju. This is one of the most unpopular taxes levied by the Government since it was introduced by the Rajagopalachari Ministry to replace the revenue derived from Excise Department. Paradoxical as it may seem, this tax is yielding larger and larger amounts of revenue to this Government so much so that one of the Finance Ministers of this Government called this tax affectionately as a ' Kamadhenu '. At the time this tax was levied first, only one pie was collected as tax per rupee. Now it has become three pies per rupee. This tax which yielded a revenue of Rs. 50 lakhs during the first year when it was levied has now become a major source of revenue for this State. The exemption limit which was fixed at Rs. 10,000 during 1949 continues to remain the same though figures of price indices and cost of living have nearly doubled and trebled respectively. Petty dealers are assessed arbitrarily under this tax on account of their inability to keep accounts. Even though their turnover is really below the exemption limit granted by the Government still they are made victims of this tax on account of the unsympathetic attitude adopted by the officers of the Sales Tax

11th March 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

Department. As the assessment on these petty dealers is very high, they are very nearly being ruined and are being sent out of trade. This is a matter which ought to be looked into. There is no justification for keeping the exemption limit at Rs. 10,000, when it is an accepted fact that indices of wholesale prices have gone up. The Government will not be doing justice to petty dealers by keeping the exemption limit static. The exemption limit must be raised to Rs. 30,000. As a result of the policy of the Government, adopted in this matter of levying the Sales Tax, the people are using all their ingenuity to evade this tax. There is large scale evasion of this tax because the Government have not raised the exemption limit which is now at Rs. 10,000.

“ With regard to the policy of exempting perishables from this tax, I wish to point out to the Government that even now perishables like milk have not been exempted from the payment of this tax and it is high time that such commodities are exempted from assessment under this tax.

“ The Officers of the Sales Tax Department are using all their ingenuity in the matter of increasing the revenue from this tax. A few days ago, a case was reported to the High Court of Madras that the Sales Tax Department assessed the Milk Supply Union, Iyanavaram, on the distribution of oil cake to the Members of the Union. The Sales Tax Tribunal upheld the assessment levied by the Department and when the matter went up to the High Court, the affected party got some redress. I should like to ask, how many of the assesseees are in a position to go to the High Court and get redress. Such an attitude on the part of Departmental officials who use all their ingenuity in the matter of assessing people under this tax should be discouraged by the Government. In this connection, Sir, I will also quote another instance. In Tirupattur, the local Y.M.C.A. is running a hostel—Sadhu Sundarasingh Hostel—for the benefit of the high school students there. As the need for a hostel was sorely felt by the students in that area, the Y.M.C.A. authorities have come forward to run a mess for the students on payment of a fixed sum by them. The departmental officials, after having slept for a long time, have now recently assessed this institution also under this tax. They then appealed against the orders of the departmental officials. The appellate authority was pleased to order that they should be assessed only when they were able to make any profit in running the mess. As the Sales Tax Act does not provide for levying the tax even under such circumstances, the hostel authorities have appealed to the Hon. Minister and I hope he will view the matter sympathetically and exempt the institution from the taxation.

“ Now, there has been a great agitation for the levying of this tax at a single point and not at different points as has been levied now and resolutions have been passed in several conferences requesting the Government to levy the tax at a single point. Last year,

[E. L. Raghava Mudaliar] [11th March 1955]

this House passed a legislation levying sales tax at a single point on certain items of cloth. As a result of working that legislation, the Government must have gained some experience and with that experience, the Government must introduce legislation levying this tax at a single point only on many more articles, and thus save the merchants from all vexation."

9 57
a.m.

*SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" Mr. Chairman, இந்த விற்பனை வரி மானியத்தை ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார். 1955-56 ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பாக புகையிலை பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது உணவுப் பொருட்களும், உடையாக உள்பட ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு பொருளிலும் விற்பனை வரி விதிக்கப்படும் ராஜ்யத்தில் புகையிலைக்கு மட்டும் விலக்கு அளிக்க நியாயமில்லை என்று சொல்லுகிறார். நான் **Luxury** என்ற ஒரு அம்சத்துக்காக நிதி மந்திரி அவர்கள் அப்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொருளாதார நிபுணர்கள், ராஜ்யத்தில் வரி போடாவிட்டால், அரசாங்கம் நடக்காது என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவம்தான். நமது மத்திய சர்க்கார், சில வருஷங்களாக, சுங்க வரியை அதிகமாக புகையிலை மீதும், சுருட்டு, பீடியின் மீதும் ஏற்படுத்தி, அதற்காக வரும் ஒன்றுக்கு சுமார் 50 டீசம் ரூபாய் செலவை சர்க்காருக்கு கொடுத்து வந்தார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ, அவர்கள் இந்த தொகையை நிறுத்திவிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இது ஒரு 'Gentleman's Agreement' என்று அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றாக ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்களும், வருவாய் (ரெவினியூ) அமைச்சர் அவர்களும், இண்டு பேரும் ஒன்று சேர்ந்து கண்டிப்பாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இந்தத் தொகையை வாங்கும் படியாக நான் ரொம்பவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் புகையிலை வரியை, உற்பத்தியாளர்களமேல் தான் சுபத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும், தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லும் காலத்தில், இந்தப் பீடி, சுருட்டுத் தொழில், பொடி, வாய்ப் புகையிலை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களில்தான் டீசக்கணக்கான மக்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வரி போடவேண்டியது அவசியம்தான்; ஆனால் ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார், அதிகமாக சுங்க வரியை ஏற்படுத்தி இருக்கும்போது, அதற்கு மேல் பலமான வரியை நமது சர்க்காரும் ஏற்படுத்தினால், கண்டிப்பாக வியாபாரிகள் எல்லோரும் பாதிக்கப்படுவார்கள். தவிரவும் ஏழை மக்களுக்கு புகையிலை, சுருட்டு, பீடி முதலிய பொருள்கள் ரொம்ப அதிகமாக வசியமான பொருட்கள். இந்தப் புது விற்பனை வரியினால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்த நிலைமையையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டதான் வரி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில், இந்த வரியின் மூலம், இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டில் சுமார் 50 டீசம் ரூபாய் கிடைக்கக்கூடும் என்று கூறுகிறார். இந்த எஸ்டிமேட் ஆபீஸில் சொன்னார்களோ, அல்லது அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து சொன்னார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் இதைப்போல் 3, 4 மடங்கு அதிகமாக வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு குறையாமல் இந்த வரியின் மூலம் நாம் வருவாய் எதிர்பார்க்கலாம். ஆகையால் நான் இந்த வரியைப் போட்டாலும்கூட ஒரு முனை வரியாக போடும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்காரில், வருமான வரியை Assess செய்யும்போது, Excise Duty-க்கு விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்கார் 1944-ம் வருஷம் வரை, புகையிலை மீது போடும் சுங்க வரிக்கும் சேர்த்து போட்டிருக்கிறார்கள். இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள்

11th March 1955] [Sri A. Ramasamy Tevar]

கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக நான் ரொம்பவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியான ஒரு வரியை கண்டிப்பாக் போடுவேன் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை என்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் காலஞ் சென்ற R. K. Shanmugham செட்டியார் அவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் சுருட்டுகளுக்கு, தான் சபாநாயகராக இருக்கும்போது, அதிக தீர்வை ஏற்படுத்தி உள்நாட்டுப் பொருள்களுக்கு வியாபாரம் அதிகமாக ஆகவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். Sheer accident and coincidence மூலமாக, நிதி மந்திரி அவர்களும், Sri R. K. Shanmugham Chettiar அவர்கள் வந்த ஊரிலிருந்து வருகிறார்கள். ஸ்ரீ சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் பொருளாதார அனுபவமுள்ளவர்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள், உள் நாட்டு சுருட்டு, பீடி, புகையிலைக்கு வரி போடுவது என்றால் அது முரணாகத் தெரிகிறது. வரி போட வேண்டியது அவசியம் என்றாலும் ஒரு முனை வரியாகப் போடும்படியாக, வியாபாரம் பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும், வியாபாரிகளின் சார்பாகவும் ரொம்ப மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான சில வரிகளால் தொழில் பல வகையில் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே Income-tax ரொம்ப அதிகமாகியிருக்கிறது. தவிரவும் Labour தொந்திரவு, அதிகாரிகள் தொந்திரவுகளும் இருக்கின்றன. இன்னும் அந்தந்த முனிசிபாலிட்டியிடம் கட்டணமாக கட்டி லைசென்ஸ் வாங்கும் படியாகியிருக்கிறது. இப்போது சுருட்டுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற வரியையே கொடுப்பது கஷ்டமாகியிருக்கிறது. இருந்த போதிலும் சில பெரியோர்கள் pleasureக்காக குடிக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தி விட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் 100-க்கு 30 சத விதம் வரியை ஏற்றி யிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள்தான் பீடி, பொடி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். விலை அதிகம் உள்ள சிகரெட்டுகள், சுருட்டுகளுக்கு வரி போடுவது சரி. ஆனால் பாமர மக்கள், ஏழை மக்கள் உணவு மாதிரி உட்கொள்கிற வஸ்துக்களுக்கு வரிப்போடுவது உசிதமல்ல. வரியை ஒரு முனை வரியாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்சமயம் புகையிலை, சுருட்டு, பீடி தொழில் அவ்வளவு லாபகரமாகியல்லை. புகையிலை விலை ஏற்கனவே அதிகமாக ஏறிவிட்டது. தொழில் கூலியும் அதிகமாகிவிட்டதால் நான் மறுபடியும் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும், வருவாய் அமைச்சர் அவர்களையும் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வரி விஷயமாக, Sales Tax Department-ல் உள்ளவர்களை வருவாய் அமைச்சர், Conference மாதிரி ஒன்று வைத்து, எல்லா டிஸ்ட்ரிக்டுகளிலும் உள்ள Sales Tax ஆபீஸர்கள் கூட்டி வந்து, வியாபாரிகளிடம் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும், வியாபாரிகளால்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது, வியாபாரிகளால்தான் இந்த சர்க்கார் இந்த மாதிரியான நிர்வாகம் செய்துக் கொண்டு வளர்ந்து வருகிறது என்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி நல்ல முறையாக வியாபாரிகளிடத்தில் நடந்து கொள்ளும்படி (பலதலை நான் நேரில் சொன்னது போல இப்போதும் அலெம்பினியில் சொல்லுகிறேன்), அதிகாரிகளுக்கு நல்ல புத்திமதி செய்தால்தான், தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.”

* Sri N. C. RAMASAMY KANDER :—“On a point of information, Sir கனம் அங்கத்தினர் வியாபாரிகளால் தான் அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளால் அரசாங்கம் நடைபெறவில்லையா என்று கேட்கிறேன்.”

* Sri A. RAMASAMY TEVAR :—“உதாரணமாக அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே விவசாயம் அதிகமில்லை. வியாபாரிகளால் தான் அந்த தேசம் நடந்து வருகிறது. மற்ற நாடுகளுக்கும் அமெரிக்கா தேசம் கடன் கொடுத்து வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.”

[Sri A. Ramasamy Tevar] [11th March 1955]

“ஆகவே ஒரு மகாநாடு ஒன்று கூட்டி நான் சொன்ன விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்யும்படிக்கும், வியாபாரிகளும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“தலைவரவர்களே, குமாஸ்தா ஒரு ஆபீசில் வேலை பார்த்தால் அவனுக்குத் தொழில் வரி போடுகிறார்கள். அவன் பணம் சம்பாதித்து மீதம் வைத்து வீடு கட்டினால், அதற்கு வீட்டு வரி போடுகிறார்கள். தண்ணீர் வரி, எலெக்டிரிக் என்செர்ஜிக்கு வரி, இப்படியாகப் பல வரிகளைப் போடுகிறார்கள். ‘Social amenities’ என்ற பெயரால் சர்க்கார் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு ‘ஸர்வீசுக்கும்’ வரி போடுகிறார்கள். இதில் எல்லாம் அர்த்தமிருக்கிறது. பத்து மடங்கு உற்பத்தி என்றால், இரண்டு மடங்கை வரியாகப் போடுகிறார்கள். இதிலும் அர்த்தமிருக்கிறது. ஆனால் வியாபாரம் நடத்துவதற்காக வரி போடுவது என்று சொன்னால், அதில் அர்த்தமேயில்லை. The incidence of the tax is not on the merchant, but directly on the people இந்தவரி யாரைத் தாக்குகின்றது? பொது மக்களையே தாக்குகின்றது. 1953-வது வருஷத்திய (Commercial Taxes Administration Report) ரிப்போர்ட்டில், ‘ஏற்கனவே வியாபாரம் மந்தம். வியாபாரம் குறைவதற்குக் காரணம் மக்களில் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது’ என்று சொல்லுகிறது. இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்காரை எடுத்துக் கொண்டால், எலெக்டிரிஸிட்டி சாமான்களுக்கெல்லாம் அதிகப்படி வரி போடுகிறார்கள். ஏற்கனவே வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லும் அரசாங்கம், இந்த மாதிரி வரிகளைப் போட்டால், வாங்கும் சக்தி குறையுமா, அல்லது அதிகரிக்குமா என்பது புரியவில்லை. தலைகீழ்ப் பாடமாக யிருக்கிறது.

“பஞ்சாபிலிருந்து உடுப்பி ஹோட்டலுக்கு இட்டிலி போடுவதற்கு அரிசி வருகிறதென்றால், அதற்கு 7 அல்லது 8 இடத்தில் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் 25 பங்கு விலை ஏறுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தார் வருமான வரி விதிக்கும்பொழுதுகூட ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்துக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்குத் தான் வரி போடுகிறார்கள். சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையில் வரி போடக்கூடாது. பம்பாய் மாகாணத்தில் ரூ. 25,000க்கு மேல் Turnover இருந்தால் தான் விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். அதே மாதிரி, ஸைராஜ்பூராவிலும் ரூ. 30,000க்கு மேல் Turnover இருந்தால்தான் விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். ஏன் அந்த முறையை நமது மாகாணமும் பின்பற்றக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

“ஒரு முனை வரியாகப் போட்டால் அதிக வருமானம் கிடைக்காது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு கடலை எண்ணெய் ‘பெர்மிட்’, வெங்காயம் ‘பெர்மிட்’ இவைகளை விற்பனையாக ரூ. 200 கிடைக்கிறது. மிகளாய் பெர்மிட்டுக்கு 1,000 ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆகையால் ஒரு முனை வரியாக்கினால் வருமானம் குறையும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. உருளைக்கிழங்கிற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதனால் பெரிய வியாபாரிகளுக்குத் தான் நன்மை ஏற்படும். இதற்கு இருமுனை விற்பனை வரி வசூல் செய்யலாம். சபிபத்தில் Taxation Enquiry Committee ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டில் ‘அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கும், ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல், பல மாகாணங்களில் சரியான முறையில் இந்த வரி விதிக்கப்படுவதில்லை’ என்று அந்தக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு, ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படியான வரி விதிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு முனை வரியாகப் போடலாம். இங்கிலாந்தில் கூட ‘Purchase Tax’ என்று ஒரு வரி போடுகிறார்கள். கார் போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு ஒரு முனையாக ‘Purchase Tax’ போடுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு மகாநாடு கூட்டி சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் கலந்துக்கொண்டு, ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுவதற்கும், உணவுப்பொருள்களின் மீதுள்ள வரியை ரத்து செய்வதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

11th March 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

“அடுத்தபடியாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள் எந்த வியாபாரி வீட்டிற்கும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் போகலாம், கதவை இடிக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, வியாபாரிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். விற்பனை வரி சட்டத்தில் 14-வது பிரிவில் இந்த மாதிரிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று தெரிந்தும் கூட இம்மாதிரி முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். இந்த ரிப்போர்ட்டிலேயே ‘Amendments have also been made to empower officials to seize books with the dealers’ என்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் செய்ததெல்லாம் சட்ட விரோதம் என்று இனிமேல் திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறார்களா?

“5,000 ரூபாய் Turnover இருந்தால், வரி விதிப்பு அதிகாரி, 10,000 ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார். அவர் சொல்லுகிற ‘Turnover’ சரியில்லை யென்று சொன்னால், 200 அல்லது 300 ரூபாய் அபராதம் விதித்துவிடுகிறார். இதற்கு ‘Exemption’ வாங்குவதற்கு சென்னைக்கு வரவேண்டியிருப்பதால், வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 100-க்கு மேல் செலவாகிறது. ‘Sales Tax Appellate Tribunal’ விசாரிக்கும் வழக்குகளை என்ஜில்லாக் கோர்ட்டுகளே விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கக்கூடாது? பெரிய குற்றம் செய்தாலும் சரி, சிறிய குற்றம் செய்தாலும் சரி, ஆயிரக் கணக்கில் அபராதம் விதித்திருக்கிறார்கள். குற்றத்துக்குத் தகுந்தபடி ஏன் அபராதம் போடக்கூடாது? வியாபாரிகளில் ஏதோ ஒரு சிலர் தவறு செய்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவம். சிறிய வியாபாரிகள் கணக்குப்பிள்ளை வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும், பூராத தொகையையும் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நிர்வாக விதிகளை ‘Simplify’ பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் 9-வது செக்ஷன் கூறுவதாவது :

‘The assessing authority shall assess the dealer to the best of his judgment’. ஆனால் நடைமுறையில் அவ்வாறு செய்யப்படுவதில்லை. திருச்செங்கோட்டில் ஜனங்களுக்கும் விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கும் எந்த அளவுக்கு தகராறுகள் நடக்கின்றன என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ரூபாய் 200-க்கு ஒரு நாளைக்கு வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது என்றால், அதை 365-ஆல் பெருக்கி கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அந்த ‘Turn over’ மீது வரி செலுத்த வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரிக் கணக்கெடுப்பதால், ஒரு வியாபாரி 5,000 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்றால், 20,000 ரூபாய் வரி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை எத்தனையோ வியாபாரிகளின் மீது கடுமையாகப் பிரயோகித்து வரி வசூல் செய்கிறார்கள்; 100 வியாபாரிகள் இருந்தால், அதில் 10 பேர் மோசமாகத் தானிருப்பார்கள். 10 பேர் சரியாகயில்லை என்பதற்காக, பாக்கி 90 பேரும் அயோக்கியர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு அக்கிரமமான முறையில் வரி வசூல்செய்வது நியாயமல்ல.

“அடுத்தபடியாக, ‘Inter-State Sales Tax’-ஐ எடுத்துக் கொண்டால் 1953-ம் வருஷத்திலே யூனியன் மோட்டார் கம்பெனி வழக்கில் ஸ்பீரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். ‘Taxation Enquiry Commission’ இந்த வரி விதிப்பை மாகாண அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் மர்ச்சண்டீஸ் சேம்பர்ஸ் ஆப் காமர்ஸ் இந்த விவகாரம் மத்திய சர்க்காரிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. 10-15 வியாபாரிகளுக்கு பம்பாயில் ஒரு கடை, கல்கத்தாவில் ஒரு கடை, இன்னும் வேறு பல மாகாணங்களில் சில கடைகள் இருக்கலாம். அவர்களை ஒரே வாரத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் கணக்கு காட்டவேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்கள் அதே வேலையில்ல்தான் ஈடுபட வேண்டியிருக்குமே ஒழிய, தங்களையே வியாபாரத்தில் கவனம் செலுத்த முடியாததில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு சர்க்காரின் பேரிலே ஒரு பெரிய அதிருப்தி இன்றைய தினம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் மறந்துவிடக்கூடாது. அதிலும் ஒரு மாகாணத்திற்கும், மற்றொரு மாகாணத்திற்கும் இறக்குமதி ஏற்றுமதி செய்யும்போது, இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய சி.டி.ஓ.,

[Sri N. K. Palanisamy] [11th March 1955]

ஏ.சி.டி.ஓ. ஆகிய இருவரும் வேறு மாகாணங்களில் இருக்கக்கூடிய டி.சி.டி.ஓ. போன்றவர்களிடம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருவாயைக் குறைக்கிறார்கள். மேலும் வியாபாரிகள் பொருள்களை விற்பனை வரி இல்லாத நேரடியாகச் சென்று வாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. இந்த கஷ்டங்களெல்லாம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக, இதை மத்திய சர்க்காருக்கே அதிகாரம் அளித்து விட வேண்டும். அவர்கள் வரி வசூலிக்கும் பணத்தில், நமக்கு ஒரு பகுதி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. RADHAKRISHNAN :—“ கனம் உப சபைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தை ஆதரிக்கின்றேன். இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே பற்றாக்குறையிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது ஒன்று ; விவசாயிகளுக்கு வரி போட நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது மற்றொன்று. இந்த நிலைமையிலே அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய விற்பனை வரி ஏமாற்றப்படுவதை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் முக்கியமாக விற்பனை வரியும், வருமான வரியும் ஏமாற்றப்படுகின்றது. சாதாரணமாக இம்மாதிரியான விஷயத்தில் சென்னை நகரம் என்றாலே எனக்கு ஒரு வேறுப்புண்டு. எனினில் இந்த ராஜ்ய வருமானத்தைதான் அதிகமாக செலவு செய்வதோடு மட்டுமன்றி கொடுக்கவேண்டிய வரியில் பெரும் பங்கை கொடுக்காமல் இருந்து விடுகிறது. இந்த சென்னை நகரம் மட்டும் ஒழுங்காக வருமான வரியைக் கொடுத்து வந்தால், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும். இம்மாதிரியாக வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றும் நகரங்கள் இன்னும் சிலவுண்டு. பெரிய நகரங்களில்தான் அப்படி ஏமாற்றுவார்கள் அதிகம். பெரும்பாலும் பெருவாரியான மூலதனம் வைத்து வியாபாரம்செய்யும் கடைக்காரர்களே இப்படிச் செய்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கும்படியான மார்வாடிகளும், குஜராத் திசைகளில்தான் பெரும் மூலதனம் போட்டு கடைகள் வைத்துக்கொண்டு, இன்று அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கம் உண்மையாக இந்த விஷயங்களில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு கவனம் செலுத்தினால் அதிகமான வருவாய் வருவதோடு, மேலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வரியைப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்வதுபோல் அதிகாரிகளால் சிறு வியாபாரிகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை உண்மை. மற்றொரு புறம் பெரிய வியாபாரிகள் யாரும் உண்மையான கணக்கைக் காண்பித்து அதன்படி அரசாங்கத்திற்கு வரியைக் கட்ட முன்வருவதில்லை என்பதை மட்டும் யாரும் மறுக்கமுடியாது. இங்கிருக்கும் அத்தனை பேரையும் கேட்டுக்கொள். வியாபாரம் செய்யக்கூடிய எந்தக் கடைக்காரராவது இரண்டு வித கணக்குகள் இல்லாமல் வியாபாரம் செய்கிறாரா. இது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே, இருக்கும்படியான சிறு வியாபாரிகள் இரண்டுவித தமிழ் கணக்குகளை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாமல் அதிகாரிகளிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிற முதலாளிகளோ மூன்று விதக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மூன்று கணக்குகளும் தமிழ் மொழியில் இருப்பதில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்த வடநாட்டுப் பாஷையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய அதிகாரிகளை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே வேறு மொழியில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் இப்போது மாறுதல் செய்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். அதை மறுப்படியும் கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தவேண்டும். அதாவது, வியாபாரிகள் எல்லோரும் தமிழில்தான் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது அரசாங்க பாஷையாக இருந்துவரும் ஆங்கிலத்திலாவது வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு கண்டிப்பான உத்தரவை போட்டு அதை அரசாங்கம்

11th March 1955] [Sri S. Radhakrishnan]

அமுல் செய்யவேண்டும். இந்தவிதமாக செய்யாததினால் சென்ற ஆண்டிலே வரி வசூல் காலத்தில் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருப்பது வருமான வரி அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நன்கு தெரியும். அப்படி சில வட நாட்டாருடைய கணக்கைக் கண்டுபிடிக்கும்போது, அந்த கணக்குகள் தங்களுடைய கணக்கே அல்ல என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய சட்டம் எப்படியிருக்கிறதென்றால், உடனடியாக அதிகாரிகள் அந்த கணக்குகளை கைப்பற்ற முடியாது. அதில் கைபெழுத்திட்டு விட்டு வந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் தான் இன்று சட்டம் இருக்கிறது. இப்போது சில, ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சில தனி அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் பரிசோதனை செய்வதற்காக வெளியே வருவதற்கு முன் பெரிய முதலாளிகள் ஒற்றர்களை வைத்து அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுத்து, அதிகாரி எப்போது எங்கு வருகிறார் என்பதை உடனடியாக அவர்கள் மூலம் தகவல் தெரிந்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளின் ஆபீசுக்கு வெளியிலேயே எப்போதும் ஒரு ஒற்றரை சம்பளம் கொடுத்து அமர்த்தி விடுகின்றனர். அவர் மூலம் விஷயம் தெரிந்தவுடன் எந்தக் கடைக்கு வரப்போகிறாரோ அந்தத் தெருவிலுள்ள மற்றக் கடைக்காரர்களுக்கும் அதை உடனே அறிவித்து சோதனை செய்யும்போது வேறு கணக்கைக் காண்பித்து எமாற்றிவிடுகிறார்கள். வட இந்திய வியாபாரிகள் வெளி ராஜ்யங்களுக்கும் இந்த ராஜ்யத்திற்கும் இடையே நடைபெறும் வியாபாரத்தில் முக்கிய கேந்திர ஸ்தானமாக இருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த ராஜ்ய உள் நாட்டு வியாபாரத்தின் கேந்திர ஸ்தானமாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் வியாபாரமே அவர்கள் கைக்குள் இருக்கிறது. அவர்கள் மூன்று விதத்தில் இந்த அரசாங்கத்தின் வரியை எமாற்றுகிறார்கள். வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து இங்கே இறக்குமதி செய்யும்போது இங்கே கொடுக்கவேண்டிய ராஜ்ய வரியை முதலில் எமாற்றுகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், இந்த ராஜ்யத்திற்கு வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும்போது, அவர்களுடைய பெயரை மாற்றியமைத்துக்கொண்டும், அல்லது வேறொருவர் பெயருக்கு வரவழைத்துக்கொண்டும் அதன்மூலம் எமாற்றி வருகிறார்கள். முன்னாலேயே தபால் எழுதிவிட்டு டிராப்ட்டு வேறு பெயருக்கு அனுப்பிவைத்து இதைமெல்லாம் சரிப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக பல முறைகளைக் கையாண்டு முக்கியமாக வருமான வரியை அவர்கள் எமாற்றிவருகிறார்கள். அதற்காக இறக்குமதியை மறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகவே, விற்பனையையும் மறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்தக் குறைகளைமெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“அவர்கள் இன்னும் எந்தவிதங்களில் எல்லாம் எமாற்றுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஆந்திராவிலிருந்து லாரிகள் மூலம் சில வரி கொடுக்க வேண்டிய பொருள்களை லாரிகள் மூலம் கடத்திக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். புகையிலை, அரிசி, நைஸ் ரக துணி போன்ற பொருள்களை குளர்ப்பு பேட்டை, திருத்தணி போன்ற இடங்களிலிருந்து ரயிலில் இறக்கி லாரிகள் மூலம் கடத்திக்கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால் அவைகளை தேடிச் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு கிடையாது. காரணம், ஒடக்கூடிய லாரிகளை நிறுத்திப் பரிசோதனை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஒடிக்கொண்டிருக்கும் லாரி எங்குபோய் நிற்கின்றதோ, அங்கு போய் தான் அவர்கள் சோதனையிட முடியும். ஆகவே இம்மாதிரியான அதிகாரிகளுக்கு விசேஷ அதிகாரம் கொடுத்து எங்கு வேண்டுமானாலும் நிறுத்தி சோதனை செய்ய அதிகாரமளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் ஏராளமான வருமானம் வரும். ஆகவே இதைக் கண்டிப்பாக செய்யவேண்டும். இந்த வட இந்திய வியாபாரிகள் நமது அரசாங்கத்தை மூட்டைப்பூச்சி பென்று நினைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில சிறு வியாபாரிகள்தான் எமாற்றத் தெரியாமல் அகப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

“சென்ற வருஷம் ஒரு வடநாட்டு முதலாளி விற்பனை வரி ரூ. 6,000 கொடுக்காமல் எமாற்றியதற்காக தண்டிக்கப்பட்டு ரூ. 1,000 அபராதம்

[Sri S. Radhakrishnan]

[11th March 1955]

விதிக்கப்பட்டார். அபராதத் தொகை விதிப்பதைப் பற்றி பல எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே சிறிய வியாபாரிகளுக்கு அத்தொகை மிக அதிகமானது, விதிக்கக்கூடாது என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் லட்சக்கணக்கில் மூலதனம் போட்டு வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தை ஆயிரக்கணக்கில் ஏமாற்றி இவ்வாறு தண்டிக்கப் படும்போது அதிகப்படியான அபராதம் விதிக்கவேண்டும். அதாவது இந்த பெரிய வியாபாரிகள் எவ்வளவு வரியை ஏமாற்றுகிறார்களோ அதைப் போல் இரண்டு பங்கு மூன்று பங்கு அபராதத் தொகை விதிப்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, மற்ற இலாக்காக்களில் தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு வெகுமானம் அளிக்கப்படுவது போல், இவ்வாறு வருமான வரியை கொடுக்காமல் ஏமாற்றுபவர்களின் தகவலைத் தெரிவிக்கின்றவர்களுக்கு வெகுமானங்கள் சர்க்காரால் அளிக்கப்படவேண்டும். இவ்வாறு போலீஸ் இலாகா, புரொகிபிஷன் இலாக்காக்களில் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதுபோல் இவ்விஷயத்திலும் வெகுமானம் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10 25
a.m.

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்கைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றபோது இந்த விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்து உருவாக்கினார்கள். அப்பொழுது இந்த வரியினால் பல ஏழைகளும் பாமர மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னபோது இது ஏழை மக்களை பாதிக்காது என்று கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நிலைமையில்தான் இந்த வரியைக் கொண்டு வந்ததாகக் கொள்வோம். இந்த வரியினால் பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பணக்காரர்கள் அல்ல, ஜமீந்தார்கள் அல்ல, மிட்டா மிராசுதார்கள் அல்ல, ஏழை குடியானவர்களும், தொழிலாளர்களும், பாட்டாளி வர்க்கமும், என்.ஜி.ஓக்களும், நடுத்தர மக்களும் தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். (Interuptions.) என்.ஜி.ஓக்கள் அரிசி வாங்குகிறார்கள். அதனால் அவர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நெல்லைப் பயிரிடுகிறவன் அதை வியாபாரிக்கு விற்கிறான். வியாபாரி அதை அரிசியாக்கி விற்கிறான். அதனால் விற்பனை வரி கட்டி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அரிசியை வாங்கி என்.ஜி.ஓக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். ஏழை மக்களும் அரிசியை வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களும் விற்பனை வரி கொடுக்கிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள். விற்பனை வரி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து சிறிய வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள். அப்பொழுது விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நடுத்தர மக்கள் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கொண்டு வந்து விற்கப்பட்டு சேரிகளிலும் பூப்பங்களிலும் வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கும்போது அவர்கள் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அதனால் பெரிய வியாபாரியிடமிருந்து ஒரு படி அரிசி எட்டணவிற்கு வாங்கி கடைசியில் அதை 10½ அணவிற்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே ஏழை எளிய மக்கள் கடைசியில் அதிகப் பணத்தை கொடுத்து அரிசி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“நேற்று நம்முடைய சட்டசபையில் ஒரு அவசரப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அப்பொழுது தொழில் மந்திரி அவர்கள் ஒன்று கூறினர். தலைச்சேரியிலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையை மூடியதன் காரணம் தீப்பெட்டிகளுக்கு வேண்டிய மரங்கள் அங்கிருந்து சென்னைக்கு மலிவான விலையில் கிடைக்கவில்லை என்றும் ஆனால் மற்ற மலபார் பிரதேசங்களிலிருந்து மலிவான விலைக்குக் கிடைக்கிறது அதனால் சென்னையிலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை தலைச்சேரி தொழிற்சாலையிலிருந்து வாங்காமல் மற்ற தொழிற்சாலையிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். அதனால் அங்கு வியாபாரம் மந்தமாகி விட்டது. அதனால் அங்குள்ள தொழிற்சாலையை மூட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார். யுத்த காலத்தில்

11th March 1955] [Sri A. Ratnām]

அங்கு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை சென்னையிலுள்ள திருவொற்றியூர் தொழிற்சாலையுடன் சேர்ந்தது. திருவொற்றியூர் தொழிற்சாலையில் சுமார் 2,500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த இரண்டு மானேஜ்மெண்டும் ஒரே கம்பெனியின் சார்பில் நடந்து வருகிறது. இங்குள்ள தொழிற்சாலைக்கு பணம் வேண்டும் என்பதற்காக அங்குள்ள தொழிற்சாலையை மூடுகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் போட்டு அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். குடிசைத் தொழிலில் ஒரு பெட்டி ரூ. 2 என்றால் விம்கோ கம்பெனியின் விலை ரூ. 4 ஆக இருக்கிறது. அவ்வளவு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. காரணம் அதிகப்பணம் கொடுக்க வேண்டும். கூலி அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும். அதிகப் படியான நிர்வாக செலவு செய்ய வேண்டும். இந்த நிலைமையில்தான் தலைச்சேரி தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார்கள். தீப்பெட்டிகளுக்கு அதிகப் படியான விற்பனை வரி போடுவதாலும் 'எக்ஸைஸ் டீயு' போடுவதாலும் அவர்கள் தொழிலை மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

“தீப்பெட்டியின் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு அரையணுவிற்கு விற்கப்பட்டது. இப்பொழுது எக்ஸைஸ் டீயு போட பிறகும் மற்றும் மத்திய அரசாங்கத்தின் வரி விதிக்கப்பட்ட பிறகும் இரண்டு தம்பிடிக்கு விற்பனை மூன்று தம்பிடிக்கு விற்கப்பட்டது. பிறகு மூன்று தம்பிடியிலிருந்து ஆறு தம்பிடிக்கு வந்து விட்டது. இன்றைய தினம் 60 தீக்குச்சிகள் கொண்ட ஒரு தீப்பெட்டி 9 தம்பிடிக்கு விற்கப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் எக்ஸைஸ் டீயும் நாம் விதிக்கும் விற்பனை வரியும்தான். நாம் இப்பொழுது பல மூனை விற்பனை வரி போடுகிறோம். தீப்பெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்காருக்கு ரூ. 40 கொடுத்து லைசென்ஸ் பெறுகிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வேறு வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு 12½ ரூபாய் லைசென்ஸ் கட்டணம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பெட்டியெல்லாம் வரி உயர்ந்து கொண்டே போவதால் தீப்பெட்டியினுடைய விலை உயர்ந்து விட்டது. இன்னும் உயர்ந்து கொண்டு போகிறது. இம்மாதிரி மத்திய சர்க்காரும் சென்னை சர்க்காரும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் பல மூனை வரிகள் போட்டுக் கொண்டு வருவதால் வியாபாரம் ஸ்தம்பித்துப் போய் விடுகிறது. அதனால் வியாபாரம் நடப்பது இல்லை. தொழிற்சாலைகளை மூடவேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரிகள் நல்ல நிலைமைக்கு வராத காரணமாக இருக்கிறது. இப்படி அதிகப்படியாக வரி போடுவது பொது மக்களை மட்டும் பாதிப்பதாக இல்லை. பெரிய வியாபாரிகள் ஆட் குறைப்பு செய்வதால் எழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பாட்டாளி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மத்திய தர வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். வியாபாரம் மந்தம் அடைவதால் வேலை நிறுத்தம் அதனால் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதனால் சம்பளம் குறைக்கப்படுகிறது.

“அது மட்டுமல்ல; சர்க்கரையை எடுத்துக் கொண்டால் ஆறு அணுவிற்கு சர்க்கரை இப்பொழுது ரூ. 1-3-6 என்று விற்கப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் போடும் எக்ஸைஸ் டீட்டிதான். இப்படி பல மூனை விற்பனை வரியின் காரணமாக பல வியாபாரங்கள் ஸ்தம்பித்துப் போய் விட்டன. இதனால் கீழ்த்தட்டுக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலிருந்து கூச்சல்போடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு உ.மெரிக்காவிலிருந்து யந்திர சாதனங்களை இந்நாட்டிற்கு கடனாக வாங்கி வருகிறார்கள். மான்யமாகவும் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். நம் நாட்டில் இப்பொழுது அதிகப்படியான கரும்பு பயிரிடுவதால் நெல் விளைச்சல் குறைவாகி பற்றுக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நம் நாட்டில் அரிசி கிடைக்கிறது, ஆனால் சர்க்கரைதான் போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார். சர்க்கரை தொழிற்சாலையில் எனக்கு பல ஆண்டுகளாக அனுபவம் இருக்கிறது. அந்த சங்கத்தின் தலைவன் நான். அதைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமை வேறு; இப்பொழுது

[Sri A. Ratnam]

[11th March 1955]

இருக்கும் நிலைமை வேறு. ஈ.ஐ.எஸ். அண்ட் டி. லிமிடெட் இருக்கிறது. அங்கு சர்க்கரை உற்பத்தி குறைந்து போய் விட்டது என்று சொல்லலாம். முன்பு 4½ மாத போனஸ் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது 2 மாத போனஸ்தான் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை வெளி நாட்டிற்கு போகவும் வெளி நாட்டு சர்க்கரை நம் நாட்டிற்கு வரவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி போன வருஷ புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியும். விற்பனை வரியுடன் எக்ஸைஸ் டீயு போடுவதால்தான் இங்கு வியாபாரம் ஆகவில்லை. விற்பனை வரியை குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முனை வரியாக மூன்று லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் இந்த அளவிற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் மற்ற ராஜ்யங்கள் வேறு இருக்கின்றன. பல முனை வரி விதிக்கப்படுவதால் பெரிய தொழிற்சாலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. அதனால் பாட்டாளி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், வியாபாரம் ஸ்தம்பிக்கிறது. மற்றும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வேறு ரூ. 40 கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“இப்பொழுது பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை செய்தால் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு இரந்த நிலைமை வேறு. இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை வேறு. உணவுப் பொருள்களைத் தவிர மற்ற எல்லா பொருள்களின் விலையும் ஓந்து மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. எனவே பத்தாயிரம் ரூபாய் என்றிருப்பதை நார்பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தி வைத்துக் கொண்டு அதன்மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு விற்பனை வரி போடவேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கும் அத்யாவசிய பொருள்களுக்கும் வரி விதிக்காமல் விலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

“மற்றும் அகதிகளுக்குக் கொடுக்கும் உரிமைகளை ஆதி திராவிடர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி சலுகைகள் அளித்து ஆதி திராவிடர்களை வியாபாரம் செய்யத் தூண்ட வேண்டும். ‘பழையன கழிந்து புதியன புகுதல் போல்’ ஆதி திராவிடர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல; அகதிகளுக்கு அளிக்கும் சலுகைகளையும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். அகதிகள் விற்பனை வரி வாங்குகிறார்கள். அதை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவது கிடையாது. வாங்குகிற விற்பனை வரியை அகதிகள் தாங்களே எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் போலவே பாமர மக்களுக்கும் நாம் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அந்த விதத்தில் நாம் எழைகளை காப்பாற்ற முடியும் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, soon after the general elections in 1952, the then Finance Minister Sri B. Gopala Reddi was asked by Press reporters the reason for his defeat in the election. He replied that his defeat was due entirely to the atrocities committed by Sales Tax Officers. I am giving this as a cue both to our Finance Minister and to our Revenue Minister.”

DEPUTY SPEAKER :—“ But now Sri B. Gopala Reddi has been elected from two constituencies.”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ I do not at all desire that he should be defeated except by my party.”

“ Let the Sales Tax Officers be strict. They must be strict, because there is lot of evasion, particularly, in sales tax. But we find that they are harsh, cruel and inhuman in the discharge of their duties. There are so many instances, but I will cite one

11th March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

such instance only. A merchant, who was paying about nine hundred rupees per year by way of sales tax, failed to pay one pie of sales tax. His shop is within a distance of twenty-five yards from the Sales Tax Office. If the Officer himself had gone and asked him to pay or sent his peon, he would have paid that one 'pie'. Instead of doing that, the heartless officer imposed a fine of ten rupees for the default in payment of one 'pie'. This is inhuman and cruel. In administering the Sales Tax Act, the officers should behave in a humane manner and not behave in a cruel and arbitrary way. After all, those tax payers are our own brothers.

"Some hon. Member who spoke in Tamil referred to a section in the Sales Tax Act which provides that the officer shall make the assessment to the 'best of his judgment'. Generally the officer's judgment is very, very erroneous. While saying that he is assessing to the 'best of his judgment', he simply assesses indiscriminately. Petty merchants are, generally speaking, illiterate and are not able to maintain proper accounts. In most cases the officer assesses them to a very high tax without holding any kind of investigation. They cannot afford to go in appeal. Even if they appeal to the district authorities—very few merchants go to the Sales Tax Appellate Tribunal—their appeals are dismissed in limine. Hence I say that the exemption limit for sales tax should be raised. In Bombay, Bengal and Madhya Pradesh, the exemption limit is much higher.

"To avoid this kind of harassment, the best thing we can do is to have a single-point tax. Every year our Finance Minister has been promising that he would look into it, consider it and try to implement it. The previous Chief Minister, Sri C. Rajagopalachari, assured on the floor of this House that he would try to accept the proposition of a single-point tax. We are in the third year of the life of this Assembly and yet the assurance has not been fulfilled. Therefore, I request the Government to levy single point tax at the importing end, at the place of manufacture and so on.

"Several hon. members pleaded for exempting food articles like milk, etc., from Sales Tax and I fully support them. My special plea is to remove Sales Tax on dried fish because that is poor man's food and I hope and trust the Government will act immediately and exempt dried fish from the purview of Sales Tax Act. Further the dried fish trade is in the hands of the poor people. On the other hand, you can enhance Sales Tax on luxury goods, like Motor-cars, gold, toilettes, and foreign clothes, even by 100 per cent. But the tax on articles consumed by poor people like dried fish should be removed. This is an indirect tax which the poor man cannot afford to pay.

"With these words, Sir, I resume my seat."

[11th March 1955]

10-40
a.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, at the outset, I want to thank the hon. Member from Udipi for clearly explaining the circumstances under which this tax is levied. He said that in order to meet the loss on account of the enforcement of Prohibition and to give certain benefits to those people who had been addicted to drink this tax was levied. Now, the question is how best to work this system of taxation. The hon. Member who moved the cut motion raised two or three points in regard to this. He wanted that instead of the multi-point levy the single point levy should be introduced. He also suggested that the limit of turnover fixed at Rs. 10,000 should be raised to rupees 30,000 or 40,000. He wanted that exemption from payment of sales tax should be given to a greater number of articles like coir and milk. He also referred to prevalence of corruption among taxation officials.

“ The Report of the Taxation Enquiry Commission has been published and it has dealt with this subject elaborately. The Commission's recommendation seems to swing to the side of multi-point levy. Even with regard to limit of turnover, they recommend that it should be fixed at Rs. 5,000. The Report also states how the Centre should take power to levy tax on inter-State transactions and on the sale of certain important goods. Then, reference is made to evasion of payment of tax and corruption among taxation officials. Reference is also made as to how accounts should be kept in a simpler and more understandable manner by the merchants. It is also recommended that in regard to petty merchants, the system of compounding—some rough-and-ready method—as we have introduced in regard to motor vehicles tax and tax on plantations may be adopted. All these things have to be taken into consideration. I have got an open mind now. All the points may be carefully gone into. Probably, a sort of conference will be necessary. The idea of the Government is to see how best we can modify the existing state of affairs so that the system may work well and smoothly and may not cause undue harassment to anybody. Therefore, I shall take steps to see what can be done in that direction. Referring to exemption of foodgrains from payment of sales tax, the hon. Member from Villupuram said that poor people were consuming these articles and that rice and cereals should be exempted from payment of this tax or that at least a single point tax should be levied. I want to bring to the notice of the hon. Member that about 80 per cent of the consumers of these articles are not paying this tax because they are people living in the rural areas, and transactions of an agriculturist are exempt from this tax.”

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ I want to know from the Hon. Minister whether he has got any proposal to exempt milk and dried fish from payment of sales tax.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am coming to that. I know the hon. Member is very much interested in milk and

11th March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

dried fish. Sir, only people in the urban areas pay this tax. It is calculated that the people living in urban areas are three times more prosperous than the people living in rural areas. Therefore, I do not see any reason why we should exempt foodgrains from the purview of this tax."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"The Hon. Minister was referring to my speech made yesterday. I was pleading for removal of tax on foodgrains. Now, the Hon. Minister is giving statistics. According to his statistics, 85 per cent of the consumers are in the villages and they are not paying the tax. I did not put my plea on the basis of any statistics. I was talking on a principle. I was saying that tax on foodgrains must be equated with tax on salt. Just as we are not levying any tax on salt, so also we should not levy any tax on foodgrains. That was what I was saying."

* SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் மந்திரியார் அவர்கள் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் அதிகமாக வரி கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மாகாணம் எப்போதுமே, பற்றுக்குறை மாகாணம். கிட்டத்தட்ட, 1953-ம் வருஷத்தில் மாத்திரம், மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து, லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு ஏராளமான உணவுப் பொருள்கள், இங்கே இருக்குமதி ஆக இருக்கின்றன. ஹைதராபாத் பிரதேசத்திலிருந்தும் ஆந்திராவிலிருந்தும் ஏராளமான பொருள்கள் இங்கு ஆறக்கு. தயாப இருக்கின்றன. இந்த இருக்கும்தியாகும் உணவுத் தானியங்கள், கிராம சந்தைகளில் விற்கப்படுகின்றன. அவைகளை கிராம மக்கள் வாங்கும்போது விற்பனை வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அப்படி இருக்க எப்படி கனம் மந்திரியார் அவர்கள், கிராம மக்கள் விற்பனை வா கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"It was a general proposition that I enunciated. Of course, here and there, there may be some cases where rural people have to pay this tax. For instance, there are the shandies. But we will look into the matter. Generally speaking, the bulk of the people are not affected by this tax."

"Coming to tobacco, it seems to be an important article. Both the hon. Members Sri Pakkiriswami Pillay and Sri Ramaswami Tevar spoke about it. I am very glad to note that the hon. Member Sri Ramaswami Tevar spoke well. In fact, he spoke more vigorously and more cogently than usual. That is because he is well-versed in that trade and he is personally interested in the matter. Just as a man who wears the shoe can only know where the shoe pinches so also he knows the difficulty of the people using tobacco. He said that the Ministers should try to get for the State Rs. 50 lakhs from the excise duty levied by the Central Government. But the position is this. Just as the Central Government levy excise duty on tea and cloth, so also they levy excise duty on tobacco. But when they began to levy excise duty on tobacco, they prevented us from levying any sales tax on it. But, now, they say that we can levy sales tax on tobacco. So, tobacco now stands on a par with tea and cloth in this respect. Under these circumstances, there is no question of bargaining with the Central Government and trying to get more money from them."

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1955]

10-50 a.m. “ Sir, the Taxation Enquiry Commission has also stated that luxury articles should be taxed a little more. I submit that tobacco is a luxury article. I will even go a step further and say that it is not only a luxury article but it is also an article of vice. The hon. Member said that smoking gives solace and consolation. But that solace can be got in other ways. I would advise the hon. Member to go to the Marina beach and breathe first-class ozone. That will give more solace to him than the smoking of a cigar. By doing so, he will not only save money but also get rid of the bad habit of smoking.”

SRI A. RAMASWAMY TEVAR :—“ On a point of order, Sir. The Hon. Minister says that smoking is a vice. But I would like to impress on him that smoking is not a vice. It has been certified by eminent doctors in all countries that it is a refined solace after hard labour.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ The Government have given up excise revenue from toddy and other liquors on the ground that it is tainted money and drinking is a vice. If the Government think that smoking tobacco is a vice, why not the same argument be applied in this case also and tobacco is left free of tax.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :¹ “ Sir, certain things can be done only gradually.

“ An hon. Member has stated that I lack experience in the field of smoking. I admit that I lack experience in that field. He told me that he would give a box of cigars but so far he has not given them. The result is that I have not got experience in smoking.

“ Then, my hon. Friend from Tirupattur said that the Sales Tax Officers have got a special ingenuity in finding out new sources for the levy of sales tax. It is not so. It is all a question of the interpretation of the law. As a lawyer he ought to have known it much better than others. Here it is the Sales Tax Act. There is no question of ingenuity in this matter. Sometimes a particular officer may interpret it in one way and another superior officer may interpret it in some other way. Then it may be taken up to the court and they may interpret it in yet another way. Recently the High Court gave a decision on the sale of oil cake and they interpreted it in their own way. Every Act can be interpreted in different ways at different stages. Therefore, there is no blame attached to the officer.

“ Then, the hon. Member Sri Palanisamy said that sales tax is a very inhuman tax and it affects all poor people. I am sorry he did not have the opportunity to go to China and see things for himself. The hon. Member Sri Raju went to China and Russia and he knows all about that. I wish that Sri Palaniswamy also gets a chance to go to China. In China the highest income comes from the levy of sales tax which is called there as purchase tax.”

11th March 1955]

* SRI S. RAMALINGAM :—“ சைனாவில், பலகட்ட முனையில் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறதா ? அல்லது ஒரு கட்ட முனையில் வசூல் செய்யப்படுகிறதா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Correct—ஆக சொல்ல வேண்டுமென்றால் சைனா போய்வந்துதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் tax இருப்பது உண்மை.

“ Then the hon. Member from Panruti pointed out that certain merchants keep their accounts in a language unknown to the inspecting officer and the result is that there is evasion of sales tax as it is not possible to assess them properly. Sir, that matter is also under the consideration of the Government. We are now thinking how to make them conform to the requirements of the case so that the accounts may be kept in a language known to most of the people.

“ Then the hon. Member, Sri Kolkebail wanted that milk and dried fish should be exempted from the sales tax. As regards milk, it is fairly a rare commodity and it is mostly consumed by rich people. It does not affect the poor people. As far as this tax is concerned, all the retail dealers of milk do not pay it. Even the milk co-operative societies have been given some concession in respect of it. Therefore, it does not call for exemption now.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, நேற்றைய தினம் கனம் மந்திரியார் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பேசும்போது எல்லா ஏழை குழந்தைகளுக்கும் இனாமாக பால் கொடுக்கும்படியும், ஏழைக் குழந்தைகள் எல்லோரும் பால் குடிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த பழக்கம் வந்தால், ஏழைகள் அதிகமாக இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதை உத்தேசித்தாவது, பாலுக்குள்ள வரியை விலக்குவார்களா ? ”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir, when it reaches the ranks of the poor people, then it is time for the Government to consider the question of giving exemption to it.

“ About dried fish, there are two varieties of dried fish. One variety of dried fish is well dehydrated and it would not come under the category of ‘ perishables ’. I think in the West Coast there is another kind of dried fish which is not completely dehydrated and it is in a semi-dehydrated condition. I shall consider whether such a kind of dried fish can be given exemption.

“ So far as the harassment by Sales Tax officials are concerned, it is not a one-sided affair. There is the law or ‘ contributory negligence ’ and the harassment is in proportion to the recalcitrance of the merchants. So they also contribute to it. If they do not show or maintain proper accounts and if they show an adamant attitude, the officials also in certain cases may go beyond what is quite reasonable. But such cases will be rare and we shall try to minimise them as far as possible. When such cases are brought to the notice of the Government, they will certainly be looked into.”

[11th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I raised three points in my speech.

“ ஏதாவது, சாதாரணமாக ஒரு சிறிய குற்றம் செய்தாலும், பெரிய குற்றம் செய்தாலும் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடுகிறார்கள். சிறிய குற்றத்திற்கு தகுந்தமாதிரி ஏன் குறைந்த அபராதம் போடக்கூடாது? கேஸ் அப்பெலெட், டிரிபியூனலில் அப்பீல் இருக்கும்போதே, பிராசிகூஷன் செய்து fine போடுவதாக இருக்கிறது. அப்பீல் தீர்ந்த பிறகு, அப்பீர்ப்பட்ட வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் அல்லவா ? ”

MR. SPEAKER :—“ சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ சிறு விஷயத்திற்கு கூட ஹைகோர்ட்டுக்கு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த கேசுகளை அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே ஏன் விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யக்கூடாதென்று கேட்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I think the hon. Member has summed up his speech now. No summary is required now and I have replied to all his points. The simplification of forms, evasion of tax, inter-State transactions, compounding of tax and other things will be taken into consideration by the Government.”

* SRI T. SHANMUGAM :—“ சார், மந்திரியார் பாலேப்பற்றி சொல்லும்போது, பணக்காரர்கள் சாப்பிடுகிறது, ஏழைகள் சாப்பிடுகிறது என்ற வித்தியாசத்தைச் சொன்னார்கள். பணக்காரர்கள் சாப்பிடும் பொருள்களுக்கு வரி, ஏழைகள் சாப்பிடும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கா, அல்லது perishable non-perishable பொருள்கள் என்பதற்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்போகிறீர்களா? பணக்காரரும் மின் சாப்பிடுகிறார்கள், ஏழைகளும் சாப்பிடுகிறார்கள். அதே போல் mutton-ம் உபயோகப்படுகிறது.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Perishable என்ன, non-perishable என்ன என்பது argumentக்குத்தான் எல்லாம் சொல்லலாம்.

“ Sir, it is always better when clarifying certain things to do so by means of an allegory. I therefore propose to compare this sales tax system to a milch cow of the very best Ayreshire variety with a very good milk yield. The consumers who pay the tax are the fodder for this cow. The merchants form the udder of the cow and the Commercial Tax Officers are the calves of the cow and I, the Minister for Land Revenue, am the chief milkman. I gather all this money and feed the Hon. the Minister for Finance. I think I am supplying him a third of the calorific content he requires for maintaining the health of the State, namely, about Rs. 16 or 17 crores of rupees out of the Rs. 47 or 48 crores budgeted for. We must therefore see that this system works well and that we tap every drop of the milk without any evasion. As regards the consumers there is no difficulty. The fodder is always there. The trouble is only in regard to the udder. People who have some knowledge of animal life know that there are some good cows which yield milk easily and there are also wicked cows which would kick up their legs. There are also two kinds of calves. Unmindful of the kicking and the attempt of the wicked cow to retain the milk in its udder the first kind of calf would butt into the

11th March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

udder and draw the milk out. The second kind of calf is that which goes away without milk when once it is pushed out by the cow. Now the calf that butts is the non-corrupt Commercial Tax Officer. These non-corrupt officers want to draw out the milk, that is, collect the tax anyhow, but they forget the fact that their butts may lacerate the udder and cause ulcers. They should see that they do not unnecessarily harm the people who have to pay the tax. The second kind is the corrupt officer who takes some money as bribe and does not attempt to draw out the milk, that is, collect the tax. The Government have necessarily to push out such officers. But it is very difficult to find out these corrupt officers. We have therefore to be ever on the alert and see how best we could improve matters. It cannot be done in a day and it requires some time. I would therefore request hon. Members to give me a sporting chance to find out the ways and means as to how best it could be done.

“ There is also another thing which I wish to mention. An hon. Member said the other day that this tax should be gathered with grace and charm and that women commercial tax officers should be appointed. Yes, I am willing to grant that there should be grace and charm in the matter of collection. I will have this as a supplementary item on the agenda when next time we consider these and other suggestions. I do not know how far it will yield results. I am happy to find that from the 1st of March this year, the hon. Members on the main Opposition side are in a reasonable frame of mind and I hope that after this much of explaining on my part, the hon. the mover of the Cut Motion would not press it.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, during the visit of the Hon. the Minister for Revenue to Kozhikode, he spoke at a meeting of the Hotels and Restaurants Owners' Association. In that speech, he said that the Government would seriously consider the possibility of including the foodstuffs under the list of exempted articles so that these hotels and restaurants might be freed of the liability to pay sales tax. I want to know whether the Government have come to any decision in regard to this matter. Also, I want to know whether the Government will be pleased to exempt at least the textbooks from sales tax when we really stand for free and compulsory education.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, as regards hotels though it was mentioned in the Cut Motions given notice of, it was not expressed here. Anyhow, the hotel-keepers as such do not pay this tax. I did have this examined and I noticed that the tax is very slyly hidden in the *laddus* and *bondas* that are supplied. What I mean is the increased cost due to the imposition of the sales tax is manipulated by making their size smaller. Therefore the hotel-keepers as such are not affected and ultimately it falls on the shoulders of the consumer; the hotel-keepers have thus really no grievance.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1955]

“Then there is also a kind of drama known as ‘yakshagana’, a sort of field drama, in South Kanara referred to by the hon. Member, Sri T. Ananta Pai. He wanted that it should be exempted from the entertainment tax. We have exempted certain kinds of dramas and we shall have this suggestion also examined.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“Sir, the Hon. the Minister for Revenue has not said even a word in his reply about the exemption of sales tax on cigars on which a *bandrole* duty is also levied by the Central Government.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, we have not yet made up our mind as to how to levy this tax. I have taken note of what every hon. Member has said and I will scrutinize them properly and see how far they could be given effect to.”

SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரேபணை கொடுத்ததன் முக்கிய நோக்கம், ஏதாவது அனுகூலமாக மந்திரியார் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து தான். எல்லா மந்திரிகளும் ஒவ்வொன்றைச் செய்து நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் எல்லாச் சிறுவர்களுக்கும் III பாரம் வரையில் இலவச கல்விச் சலுகைக் காட்டி நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் இங்கு சட்ட சபையில் சொல்லாவிட்டாலும், வெளியில் அடுத்த ஆகஸ்டு மாதத்தில் நில் சீர்திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக சொல்லி நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார். இந்த மந்திரியார் அவர்கள் மூன்று வருஷ காலமாக அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தையாவது உபயோகப்படுத்தி நல்லது செய்யக்கூடாதா? நல்லது செய்ய இச்சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்தாததால் நான் எனது வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கமாட்டேன். சைனாவில் ஒரு பொருளுக்கு எட்டு முறை வரி போடுகிறார்களா?—நான் சைனாவுக்குப் போனதாக மந்திரியார் குறிப்பிட்டார், அதற்காகச் சொல்லுகிறேன்—பல கட்ட விற்பனை வரி அங்கே கிடையாது. தனியாக என்னைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். ஒரு தோரிக்கையையும், மந்திரியார் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாததால் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை நான் வாபஸ் வாங்கப்போவதில்லை.”

11-10 a.m. MR. SPEAKER :—“I shall now put the Cut Motion to the vote of the House. The question is—

‘That the allotment of Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.’ ”

The Cut Motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.